

DIUMENGE IV DE PASQUA (A) 2014

1. _ La reforma litúrgica del Vaticà II restaurà el temps pasqual en la seva forma original: una festa de cinquanta dies (ÉS EL SIGNIFICAT DE LA PARAULA GREGA: Pentecosta), a partir del diumenge de la Resurrecció fins el de la Pentecosta que marca la seva fi.

2. EL QUART DIUMENGE:

Unes lectures que ens desvetllen la grandesa i la bellesa de la nostra vocació cristiana, fonamentada en el nostre baptisme:

- La promesa que Déu ha fet en favor de tots els qui són lluny, tots els qui ell cridarà, aquesta promesa que Pere, el dia de Pentecosta, n'anuncia la realització, nosaltres en som beneficiaris, nosaltres que hem estat batiats en nom de Jesucrist pel perdó dels pecats i que havem rebut el do de l'Esperit Sant (1ª lectura).
- Nosaltres érem com ovelles errants, però ara hem retornat al pastor que vetlla sobre nosaltres: ell que ha patit per nosaltres i ens ha deixat el seu exemple perquè seguim les seves petjades (2ª lectura)
- Jesús, nostre Pastor, ha vingut perquè els homes tinguin vida i en tengui a voler. Ens crida cadascú pel seu nom, i va al davant nostre (Evangeli).

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura

PROFUNDIR AQUESTA PARAULA

Trobam aquí la conclusió del passatge llegit diumenge passat: El dia de Pentecosta, Pere, dret amb els altres onze apòstols, anuncia que Jesús el Natzarè, que ha estat crucificat i ha estat ressuscitat d'entre els morts i elevat a la glòria pel poder de Déu, i que ha rebut del seu Pare l'Esperit Sant que havia promès i que ara el vessa.

- declara solemnement que aquest Jesús.... Déu l'ha fet Senyor i Crist. Dos títols d'una tal força que faran néixer les reaccions de la multitud reunida.
- Commogut fins al fons d'ells mateixos, continua Lluç, els testimonis interroguen: Germans, què hem de fer? Tenen la convicció que aquest missatge capgirador troba una resposta en acte, immediata, i es dirigeixen a Pere com en altre temps la multitud es dirigí al Baptista. *Què hem de fer?*
- Pere els respon: *Convertiu-vos, i que cadascú es faci batiar en nom de Jesucrist per aconseguir el perdó dels seus pecats. Aleshores rebreu el do de l'Esperit Sant.*
- La conclusió, en dues frases, esculpeix el rostre d'una Església que neix i es construeix de l'anunci de Pasqua i dels sagraments de la pasqua, i encarregada d'una missió universal: és per a nosaltres que Déu ha fet aquesta promesa.....

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

EL LECTOR procurarà en distingir bé:

- el context d'aquest passatge: el dia de Pentecosta, Pere, dret, digué....
- la PREDICACIÓ DE PERE i el seu IMPACTE en l'assemblea.
- l'anunci pasqual: aquest mateix Jesús que vosaltres heu crucificat, Déu l'ha fet EL SENYOR I el crist
- La reacció dels testimonis: Germans, què hem de fer?
- La resposta de Pere: convertiu-vos...
- La conclusió, un sumari sobre EL CREIXEMENT DE L'ESGLÉSIA: *aleshores, els qui havien acollit la paraula de Pere es feren batiar.*

EL SALM 22

El salm 22 celebra el Senyor, l'únic Pastor capaç de guiar el seu poble cap a la vida. Recorre a dues imatges: la del pastor i la de l'hoste que ell rep a la seva taula; així manifesta la intimitat que hi ha entre el creient i el seu Senyor. Al Nou Testament, Jesús es presenta ell mateix com el bon pastor (Jn 10) que nodreix la multitud (Mc 6, 39).

Aquest és el salm per excel·lència de la iniciació cristiana: els nous batiats el cantaven sortint del baptisteri (les aigües tranquil·les que fan reviure) i anant al lloc on rebien la unció del crisma (vessau el perfum sobre el meu cap..) abans de ser acollits per l'assemblea cristiana i prendre part a la Taula de la seva primera eucaristia (preparau una taula....)

2ª lectura

APROFUNDIR AQUESTA PARAULA

Aquesta carta es dirigeix a cristians afrontats, sinó sempre, a la persecució, almenys a doloroses contradiccions. Fent-los referència a un himne de la litúrgia cristiana primitiva, l'autor els exhorta a dirigir els seus ulls a Crist, el Servent sofrent anunciat per Isaïes 53, 4-12

- Innocent, injustament condemnat
- No ha tornat mal per mal,
- Sinó que ha posat el seu destí en mans d'Aquell que judica amb justícia.

Pels voltants de l'any 92, els cristians de l'Àsia Menor estaven exposats a les persecucions dels seus conciutadans que els pretenien males intencions, els calumniaven acusant-los de ser malfactors. Portar el nom de cristià bastava per fer sospitós a un. Un s'imagina les dificultats concretes a les que se les havien d'haver els criats, esclaus cristians amb els seus amos pagans, les esposes cristianes amb els marits no creients i també cada cristià en relació amb l'administració. L'autor de la carta els exhorta a imitar l'exemple de Crist durant la seva passió. Són els seus sofriments que han curat els cristians i els retornat a la unitat al voltant d'un sol pastor. Igual les ovelles conduïdes per ells, així els cristians retornaran a Déu els pagans.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

EL LECTOR s'esforçarà en distingir bé:

- l'ADREÇA: Germans:
- LA CRIDA AL CORATGE davant la dificultat:
- LA INVITACIÓ A LA CONTEMPLACIÓ DE CRIST, Servent sofrent:
- Crist mateix ha patit per vosaltres i ens ha donat exemple, a fi que vosaltres seguïu .....
- LA CONCLUSIÓ
- Anàveu errants com ovelles:

COMENTARI A L'EVANGELI

Jesús, el pastor messiànic:

Cada any, al quart diumenge de Pasqua, l'evangeli és pres del capítol 10 de sant Joan. En aquest any A, en llegim la primera part.

El context és el d'una polèmica amb els fariseus que refusen de veure en Jesús la Llum i exclouen aquells que ha cregut en ell. Seguidament a la curació del cec de naixement que demanava almoïna a la porta del Temple (diumenge 4t. De quaresma), ells que creïen veure i que es comporten com a guies espiritual del poble que, de fet, no han parat d'enfonsar-se en el seu engegament. Al mateix temps, el cec curat, no ha parat d'obrir-

se fins a confessió de fe, al misteri de Jesús, Fill de l'home i l'Enviat de Déu; expulsat de la sinagoga pels Jueus i acollit per Jesús, ell esdevé com el tipus del creient, com il·lustració de l'ovella que escolta la veu del Pastor per a ser conduït al Pare (cf. X. Léon-Dufour. Lecture de l'évangile selon Jean. Tom II, p. 348). I Jesús conclou: *-Jo he vingut en aquest món per fer un judici: perquè els qui no hi veuen, hi vegin, i els qui hi veuen, es tornin cecs. (9, 39)*

Després, sense transició, recorrent a una imatge familiar als homes de la Bíblia, Jesús passa a la "paràbola" del Pastor. Tot al llarg de la història d'Israel, Déu s'ha presentat com el Pastor del seu poble, que ha escollit servents a qui ha confiat la càrrega de conduir-lo segons la seva voluntat. Desgraciadament, aquests pastors sovint han estat indignes de la seva missió, i és per açò que els profetes havien anunciat el temps en que Déu mateix, per mitjà del seu Messies, agafaria el ser cap del seu poble.

Aquí, fent-se eco de la veu dels profetes, Jesús es refereix a aquells a qui tracta com a lladres i de bandits- que cerquen aprofitar-se de les ovelles, i els presenta ell mateix com "el pastor", el pastor messiànic que crida les seves ovelles, cadascuna pel seu nom i que les fa sortir.

Aquesta darrera expressió mereix una atenció especial ja que a la Bíblia evoca

- El primer Èxode, on el Senyor "féu sortir" Isrtael de la casa de servitud (Ex 3, 10; 6, 27; Lev 19, 36).

- La pregària de Moisès demanant a Déu d'elegir-li un successor: un home que anirà al davant de la comunitat... que els farà sortir i els farà entrar” perquè ja no siguin com ovelles sense pastors Nom 27, 17)
- El nou i definitiu Èxode anunciat pels profetes: Ez 34, 13)

Acomplint els anuncis de l'Antic Testament, Jesús és el nou Moisès vingut a reunir el nou poble de Déu i els “farà sortir”, ell anant al davant pel camí d'un nou Èxode vers la Terra de la promesa.

Comenta Cl Tassain: *Nosaltres no ens agrada gens identificar-nos a la massa anònima d'un ramat de bous. Així, la imatge bíblica tradicional pateix aquí un clar desplaçament en el sentit d'una llibertat i d'una intimitat estreta entre el pastor i cada membre del ramat. En temps passat, Déu cridà el poble exiliat “pel seu nom”, per a un nou Èxode (Is 43, 1-2). D'igual manera el Pastor coneix cada ovella personalment, “pel seu nom”, i elles reconeixen la seva veu. Vet aquí per què, quan els mena a fora i va al seu davant per l nou Èxode de la fe pasqual “elles el segueixen” (Commentaires bibliques, p. 77).*

Jesús, la porta de les ovelles:

Aquesta “paràbola”, Jesús l'ha emprada *dirigint-se als fariseus*, que, afegeix l'evangelista *no compregueren què volia dir*. Una incomprensió que el permet d'introduir un nou tema, el de la porta.

Porta de les ovelles, Jesús ho és en aquest sentit que ell és l'únic pas per qual es pot accedir a les ovelles. *Per anar vers el ramat, imatge del poble de Déu, Jesús és el pas obligat. Fora d'Ell, no hi ha pas d'accés al poble i a la vida*, comenta A. Marchedour (*L'evangile de Jean*, p. 143).

Porta de les ovelles Jesús ho és també en el sentit que ell és aquell per qui han de passar totes les ovelles si volen guanyar la llibertat i accedir a la vida en plenitud.

Continua comentant A. Marchedour *Fora d'Ell, ningú pot pretendre aportar la salvació als homes. Jesús és la porta perquè, per mediació d'ell, els homes accedeixen a la salvació i a la vida. L'entorn (el Temple) permet interpretar la part (porta) pel tot (el Temple). Jesús es presenta com el nou temple en el que els homes trobaran llibertat i vida (idem).*